

удари една плесница и го търколи на земята.
— Признавамъ те за мой учителъ.

Това може да е анекдотъ, може да е фактъ. Важно е, че съществуватъ голѣми юнаци въ свѣта. За насъ е важенъ примѣрътъ дотолкова, доколкото виждаме, какви постижения може да има човѣкъ при силно желание и голѣми усилия. Ще кажете, че е невъзможно човѣкъ да вдига съ една ржка другъ нѣкой, който е вдигналъ въ въздуха голѣмъ конь и конче. Докато си представяте нѣщата отъ гледището на вашето съзнание и на вашитѣ възможности, наистина, това е недопустимо. Обаче, ако разглеждате нѣщата презъ очитѣ на нѣкой ангелъ, това е нищожно. Ангелътъ може да си играе съ планетитѣ, както децата — съ камъни. Въ пѣтя на развитието си, човѣкъ може да постигне много нѣща. Това, което днесъ е невъзможно за него, следъ време става възможно и постижимо. Хората казватъ, че Богъ е създалъ свѣта, но като си представятъ Бога, не могатъ да излѣзатъ вънъ отъ съзнанието си. Тѣ мислятъ, че Богъ е като тѣхъ. И тогава си казватъ: Възможно ли е, единъ човѣкъ като насъ да създаде такъвъ обширенъ свѣтъ? Това е невъзможно. Щомъ е невъзможно, ще излѣзе, че Богъ не съществува. Значи, за нѣкои хора е по-лесно да приематъ мисълта, че Богъ не съществува, отколкото да признаятъ съществуването Му, безъ да иматъ представа за